

Jesteśmy Bożą rodziną Spotkanie w grupie

Prowadzący przygotowuje salę – stół na którym jest świeca i Pismo Święte, wokół ustawione krzesła lub ławeczki tak, aby grupa siedziała w kręgu; kartki z Modlitwą do Ducha Świętego, krzyżówki, których rozwiązaniem (odkrytym hasłem) są słowa: przechodzień, obcy, gość, turysta, domownik, swój, współmieszkaniec, członek rodziny; plansze z poprzedniego spotkania (kościół i niebo) z podpisami, arkusz papieru, napis: moi bracia i siostry, kartki z podsumowaniem do wklejenia do zeszytu.

Modlitwa

– Prowadzący prosi, aby wszyscy stanęli w kręgu. Wybrana osoba zapala świecę. Uczestnicy spotkania otwierają zeszyty na stronie z Modlitwą do Ducha Świętego.

Chwila ciszy

Wszyscy: wspólnie odmawiają Modlitwę do Ducha Świętego.

Śpiew np.: Duchu Święty przyjdź ...

Ćwiczenie wstępne

– Prowadzący wieszka na widocznym miejscu arkusz szarego papieru. Dzieli grupę na osiem zespołów (jeśli uczestników jest więcej) i każdej grupie daje krzyżówkę do rozwiązania. Grupa, która rozwiąże krzyżówkę wpisuje odczytane hasło na wywieszonym arkuszu papieru. Na arkuszu pojawiają się wyrazy: przechodzień, domownik, turysta, swój, obcy, współmieszkaniec, gość, członek rodziny.

– Prowadzący prosi, aby dzieci podzieliły te wyrazy na dwie rodziny wyrazów i w każdej z tych „rodzin” wybrały wyraz podstawowy. Po krótkiej dyskusji, uczestnicy spotkania ustalają:

przechodzień -> obcy, gość, turysta

domownik -> swój, współmieszkaniec, członek rodziny

– Prowadzący prosi, aby wyrazy jednej rodziny zaznaczyć na arkuszu na

czerwono, drugiej na niebiesko (lub innymi dwoma kolorami).

Spotkanie ze słowem Bożym

– Wybrany w grupie lektor zostaje poproszony o przeczytanie tekstu z Pisma Świętego: Ef 2,19

Z Listu św. Pawła do Efezjan: A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga (Ef 2,19).

– Prowadzący zwraca najpierw uwagę dzieci na słowa:

- *nie jesteście już obcymi i przychodniami.* Czyli kim? Dzieci, na podstawie ćwiczenia wstępnego, szybko dopowiadają: gośćmi, turystami, czyli takimi, którzy przychodzą na chwilę, popatrzą, pooglądają, posłuchają i idą w swoją stronę.

- *jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga.* Czyli kim? Tymi, którzy są współmieszkańcami domu Boga, członkiem Jego rodziny, kimś z kim On chce dzielić swoje życie.

– Prowadzący wieszka na widocznym miejscu plansze z poprzedniego spotkania wraz z ich podpisami – kościoła i nieba połączonych napisem: świętych obcowanie. Zwraca uwagę dzieciom, że imię każdego z nich jest na tych planszach. Zostało ono naklejone w kościele – tym domu Boga na ziemi. A czy jest również w tym najpiękniejszym domu Boga, jakim jest niebo? Uczestnicy spotkania powinni zauważyć, że każdy w niebie ma przygotowane mieszkanie – jak w prawdziwej rodzinie. Prowadzący zwraca uwagę dzieciom, że Pan Jezus uroczyście to potwierdził, mówiąc *ciescie się, że wasze imiona zapisane są w niebie (Łk 10,20)*. I mówi, że na ten temat jeszcze będzie rozmowa później. Prosi natomiast o dalsze skupienie uwagi na planszy z kościołem, gdyż wspólnie muszą odkryć bardzo ważną rzecz. Stawia pytanie: Jeśli kościół, który na planszy jakoś sobie przedstawiliśmy, jest domem Boga, a my jesteśmy domownikami Boga, to czym dla nas jest kościół? Dzieci zapewne szybko zauważą, że jest także NASZYM DOMEM. Powinniśmy czuć się w nim – nie jak goście – jak domownicy, czyli będący u siebie.

– Prowadzący mówi, że jest to tak ważne, że należy to mocno zapamiętać i prosi o wycięcie i wklejenie do zeszytu odpowiedniego tekstu.

Zapamiętam!

NIE JESTEM już obcym i przychodniem.

JESTEM współobywatelom świętych i domownikiem Boga.

Kościół ,do którego przychodzę wielbić Boga i z Nim rozmawiać,
jest MOIM DOMEM.

Śpiew

– Prowadzący zwraca uwagę, że grupa wspólnie doszła do następującego wniosku: wszyscy, którzy siedzą w kościele w tych narysowanych ławkach, uczestnicy spotkania i inni ludzie (może szybko dokleić kilka dowolnych imion), są domownikami Boga, są Bożą rodziną. Nie są więc dla siebie obcy, nawet jeśli widzą się po raz pierwszy. Są w tej samej wspólnoty z nami i z Bogiem. Pyta, czy dzieci pamiętają z poprzednich spotkań, jak ta wspólnota została nazwana. Jeśli nikt nie potrafi powiedzieć, prosi o znalezienie w zeszytce.

– Gdy już padnie słowo: Kościół, prowadzący przypina na planszy z kościołem, w odpowiednim miejscu, słowo Kościół i pyta, co o wspólnoty Kościoła było już powiedziane. Dzieci z łatwością powiedzą: że jest domem Boga. Kontynuując rozmowę, prowadzący pyta: Kim my – domownicy Boga - jesteśmy w tej wspólnoty? Oczekuje odpowiedzi, że domownikami. Jeśli tak, to każda inna osoba we wspólnoty Kościoła też jest domownikiem. A więc kim jest dla nas? Prowadzący oczekuje odpowiedzi – być może musi na nią dzieci naprowadzić dodatkowymi pytaniami – że jest bratem lub siostrą. Prowadzący dokleja pod napisem: Kościół słowa: moi bracia i siostry.

– Prowadzący prowadzi dalszą rozmowę starając się, aby dzieci w miarę samodzielnie doszły do wniosków zapisanych w ramce. Pyta uczestników spotkania: Jeśli jesteśmy domownikami we wspólnoty Kościoła, jesteśmy w niej pośród braci i sióstr, jak powinniśmy się w niej czuć? Odpowiedź, którą chce usłyszeć, brzmi: jak w domu.

– Jeżeli jesteśmy tej wspólnoty domownikami, żyjemy w niej z braćmi i siostrami to ... wchodzimy do kościoła np. na Mszę św. i nic nas ludzie, którzy tam są nie obchodzą? Nie znamy ich, więc są dla nas obcy? Oczekuje - w

zależności od wieku grupy, bardziej lub mniej zaawansowanej – odpowiedzi, że: 1) jesteśmy dla siebie życzliwi, nie oceniamy, nie krytykujemy innych, patrzymy na nich z miłością; 2) uczestniczymy w Mszy św. nabożeństwie, modlimy się wspólnie, a nie tak, jakby każdy w kościele był sam, pamiętamy, że *gdzie dwaj, albo trzej gromadzą się w Moje imię, tam Ja jestem pośród nich (Mt 18,20)*, modlimy się za siebie wzajemnie – modlitwa powszechna, intencja Mszy św., intencje mówione głośno w czasie nabożeństwa, nasza własna inicjatywa modlitwy za innych. Pamiętamy w codziennej modlitwie o modlitwach za Kościół, Ojca św. kapłanów, ludzi prześladowanych za wiarę i inne w zależności od okoliczności.

– Prowadzący mówi, że wnioski, które grupa wspólnie „odkryła” są tak ważne, że trzeba je zapamiętać. Prosi o wklejenie do zeszytu odpowiedniego podsumowania.

Zapamiętam!

W Kościele, czyli we wspólnoty wszystkich dzieci Bożych,
JESTEM DOMOWNIKIEM.

W Kościele, w tym domu Boga i naszym,
nie jestem dla innych osobą obcą i inni nie są dla mnie obcymi,
nawet jeśli ich osobiście nie znam.

Wszyscy jesteśmy dla siebie braćmi i siostrami.

Staram się być dla innych życzliwa/życzliwy,
uczestniczyć we wspólnej modlitwie, modlić się za innych.

Śpiew

Modlitwa słowem Bożym

Prowadzący prosi o głośne przeczytanie kartek wklejonych do zeszytu i chwilę zastanowienia, czy wszystko w nich jest zrozumiałe. Prosi aby wszyscy stanęli w kręgu wokół świecy i wyciszyli myśli i serca.

Chwila ciszy

L: *Z Listu św. Pawła do Efezjan: A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga (Ef 2,19).*

P: Zastanówmy się w ciszy, w swoim sercu, jak czujemy się w kościele, gdy wchodzimy do niego na Mszę św., na adorację, na nabożeństwo, czy tak na chwilę cichej, samotnej modlitwy. Czy czujemy się w tym domu gościem Pana Boga, czy domownikiem? Nasz kościół parafialny, czy każdy inny do którego wchodzimy, jest dla nas tylko domem Boga, czy również naszym domem?

Chwila ciszy

P: Pomyślmy, jak czujemy się w tym żywym domu Boga, w tym żywym Kościele – we wspólnocie dzieci Bożych? Czy czujemy się w nim domownikami, czy obcymi, przechodniami, gośćmi?

Chwila ciszy

P: Czy ci, którzy są z nami we wspólnocie Kościoła są naszymi braćmi i siostrami, czy osobami obcymi. Czy modlimy się z nimi, czy oni przeszkadzają nam w modlitwie?

Chwila ciszy

P: Czy modlimy się za współdomowników domu Boga i naszego domu?

Chwila ciszy

P: Pomyślmy o co chcemy prosić Pana Jezusa na najbliższej adoracji, nad czym chcemy pracować, co chcemy w sobie z pomocą Pana Jezusa i świętych – współdomowników w domu Boga i naszym - zmieniać?

Chwila ciszy

P: W tych wszystkich intencjach, o których pomyśleliśmy, odmówmy wspólnie: Pod Twoją obronę...

P: Matko Kościoła

W: Módl się za nami

P: Wspomożenie wiernych

W: Módl się za nami

P: Królowo Wszystkich Świętych

W: Módl się za nami

Śpiew

Przygotowanie adoracji

Organizacja adoracji. Prowadzący ustala szczegóły adoracji (patrz: wskazówki przy pierwszym spotkaniu). Rozdaje teksty do czytania, ustala pieśni i ćwiczy to, co trzeba wyćwiczyć. Przypomina znaczenie wspólnej modlitwy. Zwraca uwagę na rzeczywistą odpowiedź Panu Jezusowi na Jego powitanie przy wchodzeniu do kościoła i na sposób przeżywania chwil modlitwy w ciszy w czasie adoracji.

Omówienie znaku. Prowadzący mówi uczestnikom spotkania, że modlitwa Kościoła ma wielką moc. Pan Jezus szczególnie obiecał swoją obecność tam, gdzie *dwóch lub trzech*, czyli wspólnota o coś się zgodnie modli. Jeżeli czujemy, że wspólnota Kościoła, którą tworzymy w czasie adoracji jest naszym domem, to możemy ją o taką modlitwę prosić. Tak jak prosimy o pomoc rodziców, dziadków czy rodzeństwo.

Rozdaje dzieciom małe koperty (kolorowe, aby dzieci mogły rozróżnić, która z kopert nie jest z ich tekstem). Prosi, aby każdy, napisał w domu i włożył do koperty swoją intencję. Nie musi jej podpisywać. W czasie adoracji (w czasie śpiewu pieśni) złoży tę intencję przed ołtarzem (pełny opis znaku w tekście adoracji). Modlitwie w tych intencjach będzie poświęcona kolejna adoracja.

Śpiew:

Zakończenie

– Nawiązując do tematu spotkania prowadzący proponuje odmówienie cząstki różańca z części światła: *Cud w Kanie Galilejskiej*. W króciutkim rozważaniu prowadzący, nawiązując do Kany – domu zwykłych ludzi, do którego zaproszono Jezusa i Maryję, i do przeczytanego tekstu z Pisma Świętego, podsumowuje spotkanie.

– Rozpoczyna: Ojciec nasz...

– Dzieci kolejno rozpoczynają: *Zdrowaś Maryjo*.

– Prowadzący: Chwała Ojcu... O mój Jezu...

– Prowadzący dziękuje dzieciom za spotkanie i zaprasza do kaplicy adoracji.

Zgaszenie świecy